

РЕШЕНИЕ

№ 7373

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7597** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 38, ал.6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Районен съд-гр.Т. срещу Решение № Ж-335/2012 от 26.06.2013 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което е: 1.Уважена жалба с рег. № Ж-335/23.11.2012 г. от Б. Т.; 2.На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 11 000 /единадесет хиляди/ лева на администратора на лични данни Районен съд-Троян, БУЛСТАТ-000291805 с Председател С. С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД; 3.На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 11 000 /единадесет хиляди/ лева на администратора на лични данни Районен съд-Троян, БУЛСТАТ-000291805 с Председател С. С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.

Решението на КЗЛД е било оспорено от Районен съд-Троян, с искане да бъде отменено, като незаконосъобразно. Наведените в жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон-чл.146, т.3 и т.4 от АПК, аргументирани подробно с доводи, че описаните две нарушения се припокриват, защото ако се приемело,че е предоставена незаконосъобразно съхранявана информация,то от това се следвало от факта, че е била съхранена над установения срок. Ето защо така квалифицирано деянието от КЗЛД се припокривало единствено с текста на чл.2 ал.2

т.1 от ЗЗЛД, поради което и липсвали причини за налагане на две наказания - по чл.2 ал.2т. 1 от ЗЗЛД и по чл.2 ал.2 т.2 от ЗЗЛД. Нарушени били и нормите на чл.35, чл. 36 от АПК. За да се направел верен правен извод относно отговорността на Районен съд -Троян, Комисията задължително следвало да съобрази на кого е предоставена справка за съдимост на лицето Б. Т., по какъв ред, защо е предоставена, по каква причина и по какъв начин: Поводът, по който били поискани справки за съдимостта на лицето Б. Т. от Районен съд - Троян бил проведен конкурс в Областно звено "Охрана"-Л. към ГД "Охрана"; Органът, на който са предоставени- Областно звено "Охрана"- Л. към ГД "Охрана"; Редът, по който са предоставени- съобразен с Наредба № 8/2008г.за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост; Справките за съдимост- предоставени по вътрешно- служебен ред; Причината, поради която са били предоставени е за да се извърши подбор на кандидати за държавни служители в Областно звено "Охрана"- Л. към ГД "Охрана"; Начинът на предоставяне - по електронен път. Изследването на тази фактология водела до извод, че при предоставяне на справките за съдимост Районен съд - Троян е действал в съответствие с целта на закона в обществен интерес, за да подпомогне държавен орган, поискал му информация, във връзка с необходимостта да упражни надлежно правомощията си при провеждане на конкурс за назначаване на държавни служители. КЗЛД не преценила събраните от нея доказателства в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, поради което и направила извод, че Районен съд - Троян е допуснал нарушения на нормата на чл.2 ал.2, т.1 и т.2 от ЗЗЛД. Този извод бил в нарушение на материални правни норми. Съдът бил длъжен да предостави исканата му информация, тъй като такава се съхранявала в азбучните указатели към Бюро съдимост- [населено място]. Логиката, прокарана в мотивите на обжалваното решение, че след изтичане на срока за унищожаване на бюлетина - 2009г., е било недопустимо предоставянето на служебна справка за съдимост на Т., била неправилна и не намирала опора в материалния закон. Ако това е така, то не било възможно да бъде изпълнено условието, поставено императивно в чл.179 ал. 1 т.2 от Закона за МВР, тъй като нямало как да се провери информацията за съдебното минало на кандидатстващите за държавни служители в системата на МВР. В контекста на изложеното незаконосъобразно било и разбирането на КЗЛД, че Районен съд-Троян съхранявал лични данни на жалбоподателя извън нормативно установения срок без правно основание и извън целите, с оглед на които информацията е била събрана. Районен съд - Троян е представил свидетелство за съдимост на лицето Т. със съдържание, съответстващо на закона, а именно без вписване на наложено административно наказание по чл.78а от НК. При поисканата служебна справка съдът предоставил информация, с която разполага, и която е налична, независимо дали би бил унищожен бюлетина или не, тъй като тя се съдържала в съставените азбучни указатели в Бюрото по съдимост в съответствие с нормата на чл.28 от Наредба № 8/2008г. Затова следвало да се приеме, че в конкретния случай Районен съд-Троян, като администратор на лични данни, е действал в съответствие с изискванията на чл.4 ап.1 т. 1.5 и 6 от ЗЗЛД и по никакъв начин не бил нарушил предвидената в закона защита за предоставянето на лични данни за лицето Т. чрез предоставените справки за съдимост на ОЗ "Охрана"- Л..

Ответникът-КЗЛД не депозира писмен отговор-становище по жабата в срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр.чл.152, ал.1 от АПК.

Със заявление В-52/18.07.2013 г., заинтересованата страна- Б. К. Т., сезирал

КЗЛД с жалба с рег. № Ж-335/23.11.2012 г., по която е постановено оспореното решение е заявил, че оттегля тази жалба.

В о.с.з. пред АС-София град, жалбоподателят и заинтересованата страна-Министерство на правосъдието чрез процесуалните си представители молят за уважаването на жалбата и за присъждането на направените за производството разноски.

Ответникът не се представлява и не изразява становище в о.с.з. пред Административен съд-София град.

Прокурор от Софийска градска прокуратура редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспореното решение.

Административния съд С. - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Оспореното решение следва да бъде обявено за нищожно, независимо от липсата на искане за това-чл.168, ал.2 от АПК, поради отпаднала компетентност на органа-чл.146, т.1, вр. чл.142, ал.2 от АПК, по следните съображения:

1. "При нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му"-чл.38, ал.1 от ЗЗЛД

2. "Комисията се произнася в 30-дневен срок от сезирането с решение, като може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание"-чл.38, ал.2 от ЗЗЛД.

3. Страната, по чиято инициатива започва производството може по всяко положение, до влизането на решението по чл.38, ал.2 от ЗЗЛД в сила, да оттегли жалбата и да иска да се прекрати производството, реализирано в защита на нейно субективно материално право, установено и гарантирано от ЗЗЛД.

4. С извършване на валидно оттегляне на жалбата отпада компетентността на КЗЛД да се произнесе с решение по нея, поради десезирането ѝ. Щом производството пред КЗЛД е започнало по жалба на физическо лице за нарушено негово субективно право, то оттеглянето на тази жалба прекратява с обратно действие компетентността на КЗЛД да се произнесе по същество с решение по чл.38, ал.2 от ЗЗЛД.

5. Ако оттеглянето на жалбата беше извършено преди постановяване на решението, КЗЛД щеше да прекрати производството по жалбата на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 56, ал. 1 от АПК. / В този смисъл е практиката на КЗЛД: Решение №1869 от 19.06.2012 на КЗЛД; Решение №440 от 19.04.2012 г. на КЗЛД и др./ .

6. Ако оттеглянето е извършено след постановяване на решението, но преди влизането му в сила, в конкретния случай-със заявление до съда и при подадена срещу него жалба от санкционираното лице, то постановеното решение следва да бъде обявено за нищожно, поради отпаднала компетентност на органа-чл.146, т.1, вр.чл.142, ал.2 от АПК.

7. Допълнителен аргумент за липса на компетентност на КЗЛД е и това, че нарушението на ЗЗЛД е административно нарушение, което може да бъде санкционирано чрез налагане на административно наказание-„глоба” или

„имуществена санкция” по реда на чл.38 от ЗЗЛД или по общия ред на ЗАНН-чл.43, ал.4 от ЗЗЛД. Разграничението за приложимия ред е именно в зависимост от това дали е налице подадена жалба от пострадало от твърдяно нарушение лице, или производството се развива служебно. При оттегляне на жалбата обаче производството не може да се счита за трансформирано в такова по глава осма от ЗЗЛД, а решението по чл.38, ал.2 от ЗЗЛД-в наказателно постановление. КЗЛД като колективен орган не разполага нито с компетентност да състави акт за установяване на административно нарушение-чл.43, ал.1 от ЗЗЛД, нито с компетентност да издаде на НП-чл.43, ал.2 от ЗЗЛД.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 и ал.4 от АПК, съевременно направените искания на жалбоподателя-РС-гр.Т. и заинтересованата страна-Министерство на правосъдието са основателни и разноските за съдебното производство да се възложат на ответника /чл.172а, т.7 от АПК/, като същият бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 450 лева-адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, заплатено по договор за правна защита и съдействие №[ЕГН], АК-Л. от 02.10.2013 г., а на ЗС-150 лева за защита, осъществена от юрисконсулт-чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.1-во, вр.чл.146, т.1 АПК, Административен съд-София град, II о., 23-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА Решение № Ж-335/2012 от 26.06.2013 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е: 1. Уважена жалба с рег. № Ж-335/23.11.2012 г. на Б. Т.; 2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 11 000 /единадесет хиляди/ лева на администратора на лични данни Районен съд-Троян, БУЛСТАТ-000291805 с Председател С. С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД; 3. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 11 000 /единадесет хиляди/ лева на администратора на лични данни Районен съд-Троян, БУЛСТАТ-000291805 с Председател С. С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, ЗА НИЩОЖНО.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Районен съд-Троян, БУЛСТАТ-000291805 сумата в размер на 450 /четиристотин и петдесет лева/, разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Министерство на правосъдието сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано и пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: